

- Unionin tuomioistuimen on veloitettava Puolan tasavalta maksamaan SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla direktiivin 2014/59/EU täytäntöönpanotoimenpiteistä ilmoittamista koskevan velvollisuuden laiminlyönnistä uhkasakkoa 51 456 euroa päivältä nyt käsiteltävässä asiassa annettavan tuomion julistamispäivästä lukien.
- Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2014/59/EU täytäntöönpanon määräaika päättyi 31.12.2014.

⁽¹⁾ EUVL L 173, s. 190.

Valitus, jonka Tšekin tasavalta on tehnyt 23.12.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-659/13 ja T-660/13, Tšekki v. komissio, 8.10.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-696/15 P)

(2016/C 078/09)

Oikeudenkäyntikieli:

Asianosaiset

Valittaja: Tšekin tasavalta (asiamiehet: M. Smolek, J. Vlácil ja T. Müller)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- kumoaa asetukset N:o 885/2013 ⁽¹⁾ ja N:o 886/2013 ⁽²⁾ kokonaisuudessaan ja
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Toissijaisesti valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- kumoaa asetuksen N:o 885/2013 3 artiklan 1 kohdan, 8 artiklan ja 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan sekä asetuksen N:o 886/2013 5 artiklan 1 kohdan, 9 artiklan ja 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen.

Ensimmäinen valitusperuste koskee oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista. Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt valituksenalaisessa tuomiossa oikeudellisen virheen katsoessaan, että asetuksen N:o 885/2013 ja asetuksen N:o 886/2013 mukaiset velvoitteet eivät koske jäsenvaltiota, joka ei vielä ole ottanut alueellaan käyttöön älykkäitä liikennejärjestelmiä koskevia sovelluksia ja palveluja, vaikka tällainen johtopäätös ei mitenkään voi perustua edellä mainittuihin asetuksiin.

Toinen valitusperuste, joka koskee Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 13 artiklan 2 kohdan rikkomista luettuna yhdessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan kanssa. Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt valituksenalaisessa tuomiossa oikeudellisen virheen katsoessaan, että komissiolla on delegoitua säädöstä hyväksyessään sellainen harkintavalta, että sen ei tarvitse pitäytyä tavanomaisissa valtuutussäännöksissä.

Kolmas valitusperuste, joka koskee unionin yleisessä tuomioistuimessa tapahtuneita menettelyvirheitä. Unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisessa tuomiossa ottanut huomioon tietyt Tšekin tasavallan väitteet huomattavan vääristyneellä tavalla, ja se on jättänyt tietyt Tšekin tasavallan esittämät väitteet kokonaan tutkimatta. Näillä menettelyvirheillä on ollut perustavanlaatuinen merkitys unionin yleisen tuomioistuimen arvioidessa kanneperusteita.

⁽¹⁾ EUVL L 247, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 247, s. 6.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 24.12.2015 – Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs v. Brockenhurst College

(Asia C-699/15)

(2016/C 078/10)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Vastapuoli: Brockenhurst College

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun tarkastellaan arvonlisäverodirektiivin ⁽¹⁾ 132 artiklan 1 kohdan i alakohtaa, liittyvätkö koulutuslaitoksen maksaville yleisön jäsenille (jotka eivät ole pääasiallisen koulutuspalvelun vastaanottajia) suorittamat ravintola- ja viihdepalvelut suoraan koulutuksen tarjoamiseen tilanteessa, jossa opiskelijat (jotka ovat pääasiallisen koulutuspalvelun vastaanottajia) osallistuvat näiden palvelujen suorittamiseen koulutuksensa aikana ja olennaisena osana koulutustaan?
- 2) Määritettäessä sitä, kuuluvatko ravintola- ja viihdepalvelujen suoritukset 132 artiklan 1 kohdan i alakohdan poikkeuksen alaan koulutuksen tarjoamiseen suoraan liittyvinä palvelujen suorituksina,
  - a. onko merkityksellistä se, että opiskelijat hyötyvät osallistumisesta kyseisten palvelujen suorittamiseen eivätkä näiden suoritusten kohteesta;
  - b. onko merkityksellistä se, että näitä palvelujen suorituksia eivät vastaanota tai käytä joko suoraan tai välillisesti opiskelijat vaan yleisön jäsenet, jotka maksavat niistä ja jotka eivät ole pääasiallisen koulutuspalvelun vastaanottajia;